

жены-тъ си, деца-та си и покъщнинъ-тъ си въ планинъ-тъ на съхранение. Милутинъ като ся срази тукъ съ тѣхъ, разби ги тъй жешко, что-то ся невидѣ ни единъ съ единъ къдѣ отидоха, но само че неможи да отърве оныя заробены Сърбы и пленъ-тъ, кой-то бѣхъ взѣли ти при Кладово.

Следъ това повлече Хайдутъ Велко презъ поле-то за да дочака тамъ непріятель-тъ и за-кара нѣколко хиледы добитацы въ Неготинъ, кой-то бѣше той самъ си добръ заячиль. После трѣгна къдѣ Видинъ и отиде чакъ до капи-тъ Видински; и тамъ предъ кале-то ся бори той по равно-то поле съ оня арапинъ (както ся пѣе и песень-та за това). Преди да дойде до Видинъ, на Тимокъ рѣкѣ въ село Банѣ обиколихъ го нѣколко хиледы Турцы, и освенъ дето че ние ималь по-много отъ 4—500 человекы, държа ся много дны и ние щѣлъ нивакъ да ся предаде. Въ сѣщо-то врѣмя видѣ на единъ часъ далечъ отъ него едно сѣрбско отдѣление, и като искаше да ся сговори съ главатары-тъ на това отдѣ-ление, за да избави свои-тъ другары; что е сториль? Скори на конь-тъ си, излезе изъ об-копъ-тъ съ единъ другаръ, впустина ся връхъ Турцы-тъ, извади сабиѣ-тъ си, улови ѣ съ зѣ-бы а съ пицполи-тъ въ рѣцѣ и повика: „ето Велка Турцы!“ Отъ дѣсяѣ и лѣвѣ странѣ при-ближаваха му ся турски-тъ войници, не бы ли му смакнали главѣ-тъ, обаче му още по-охотно разчистваха пѣть. И като допрѣ единъ пѣть до онова малко отдѣление сѣрбско, и като ся сговори съ главатары-тъ неговы заради нужды-тъ расположенія, върна ся тогда при неговы-тъ